

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

2/2021
30. årgang

Se på fuglene under himmelen! Ikke sår de, ikke høster de, ikke samler de i hus, men deres Far i himmelen gir dem føde. Er ikke dere langt mer verd enn de? Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde?

Mat. 6,26-27

I dette nummeret:

- Jesu Kristi oppstandelse og forsøket på den store løgneren
- Kristus-livet i denne verden
- Ordet om korset – dårskap eller kraft?

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafersjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
tildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Foto på forsiden:
Oldiefan, Pixabay

Jesu Kristi oppstandelse og forsøket på den store løgner <i>Av Eivind Gjerde</i>	4
Jesus er nær i dødens time <i>Av Hans Erik Nissen</i>	6
"Her ser jeg et tålmodig.lam" <i>Av Paul Gerhardt</i>	7
Hvem er disse – disse som er vasket hvite som sne...? <i>Av Gunnar Holth</i>	8
Vårt påskelam er slaktet! <i>Av Kjell Dahlene</i>	10
Se det mennesket! <i>Av Reidar Eriksen</i>	12
Stille, stille! Jesus lider <i>Av Johannes Barstad</i>	16
Påskemorgen slukker sorgen <i>Av Eivind Gjerde</i>	16
Kristus-livet i denne verden <i>Av Per Bergene-Holm</i>	21
Barn! Vend om til Herren <i>Av John Peder Samdal</i>	25
Frihet fra loven <i>Av Carl Olof Rosenius</i>	26
Ordet om korset – dårskap eller Guds kraft? <i>Av Olav Hermod Kydland</i>	27
En soning for verdens synd! <i>Av Ludvig Hofacker</i>	29

*Så vil jeg til det siste hos deg ved korset stå.
Deg vil jeg aldri miste og aldri fra deg gå.
Når du i døden segner, da tar jeg deg i favn
Og trøstig meg tilegner ditt dye frelsernavn.*

(Nr. 672 v. 4 i Sangboken)

Jesu Kristi oppstandelse og forsøket på den store løgneren

AV EIVIND GJERDE

Vi ferier med stor glede og takk påske. Vi minnes med fryd at Jesus Kristus kjøpte oss til Gud Far med sitt eget dyre blod. Vi minnes med usigelig glede Jesus Kristi seierrike oppstandelse fra de døde. På disse sannhetene bygger vi som frelste syndere vårt liv, vår tro og vårt håp.

Jesu lidelse, død og oppstandelse representerer selve grunnvullen for vår tro. Apostelen Paulus skriver i oppstandelseskapitlet i 1 Kor 15: *"For jeg overgav dere blant de første ting det som jeg selv tok imot: At Kristus døde for våre synder etter Skriftene, og at han ble begravet, og at han ble reist opp på den tredje dagen etter skriftene."* (vers 2-4)

Men disse usvikelige sannhetene angripes. Løgneren står sannheten imot. Løgnens far angriper Ham som sier at Han er veien og sannheten og livet. Løgnens far var også meget virksom i påsken. Han prøvde allerede første Påskedag å lyve fra oss den frelse Gud hadde fullført i sin Sønn! Før vi ser nærmere på denne løgneren, skal vi kort fremstille hva Guds Ord sier om denne løgnens far.

Bibelen viser at Gud og alle mennesker har en mektig og ond fiende. Denne fienden er et åndsvesen besatt av et grenseløst hat, og som har bare et mål for øye, nemlig å stjele, myrde og ødelegge (Joh 10,10). Jesus Kristus kaller ham for løgnens far.

Han prøver å stjele fra Gud Far de menneskene som Jesus Kristus har gitt sitt liv for på korset, og som ble skapt til ham som en gave fra Gud Far. Han prøver også å forderve livet for det enkelte mennesket, og om mulig drive det i døden og inn i den evige fortapelsen.

Satan må i begynnelsen ha vært en god

englefyrste. Han var antagelig en av de aller øverste av Guds engler. Men det var ikke nok for ham å være englenes fyrste. Han ville bli som Gud eller som Guds Sønn, Jesus Kristus. I Bibelen ser vi hele tiden at Satan er ute etter Jesus Kristus. Vi kan undres på om det er denne sjalue holdningen til Jesus Kristus som kommer frem på denne måten. Gjennom å ville opphøye seg til å bli Guds Sønn lik, dro Satan ned over seg en evig forbannelse. Han ble ikke en god Gud, men den onde! Sammen med ham falt antagelig minst en tredjedel av Guds engler (2 Pet 2, 4 og Åpb 12,3). De ble forført av ham som fra sitt fall av, ble den store løgneren. Jesus sier til jødene om Satan: *"Dere har djevelen til far, og dere vil gjøre etter deres fars lyster. Han var en drapsmann fra begynnelsen og står ikke i sannheten. For det er ikke sannhet i ham. Når han taler løgn, taler han av sitt eget, for han er en løgner og løgnens far."* (Joh 8,44).

Dette budskapet skal vi merke oss særlig nå i påsken. Satan er løgnens far. Det betyr at han er opphavsmannen til løgneren og all løgn. Satan er så ett med det onde, at han ikke kan si noe som er sant. Rett nok kan han si noe som i seg selv er sant, men har bruker det alltid til å få sin onde vilje og sine løgner frem.

Det ser vi ikke minst da han fristet Jesus Kristus tre ganger i ørkenen. Ved den tredje, siste og egentligste fristelsen kommer Satans onde og løgnaktige plan helt til syne. Satan tok Jesus opp på et meget høyt fjell og viste ham alle verdens riker. Alt dette ville Satan gi Jesus om han falt ned og tilbad ham. Fristelsen til å bli en ond makt-Messias, avviser Jesus Kristus kontant ved å si: *"Bort fra meg Satan! For det står skrevet: Herren*

din Guds skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.” (Matt 4,10)

Gjennom sitt fullbrakte frelsesverk har Jesus fått denne makten som Satan tilbød ham. Makten ble gitt ham av hans Far. I misjons- og dåpsbefalingen sier Jesus: *”Meg er gitt all makt i himmel og på jord.”* (Matt 28,18). Det Jesus Kristus sier her er sannheten, og en dag skal denne allmakten vise seg helt tydelig for alle.

Etter dette nederlaget Satan opplevde i ørkenen, ventet han en tid før han slo til igjen med sin løgn. Han fant et villig redskap i apostelen Peter. Selv etter over to og et halvt år som Jesu disippel, hadde Peter forstått ytterst lite av Jesu egentlige gjerning. Dette søker Satan å utnytte, for Satan sin særlige interesse var å forpurre, hindre eller ødelegge frelsesverket. Han prøver å bruke Peter i et forsøk på dette. Like etter Peters store og mektige bekjennelse av at Jesus Kristus er Messias, den levende Guds Sønn (Matt 16,16), slår Satan til. Jesus begynte å gjøre det kjent at han ville lide mye, bli slått i hjel, og at han skulle reises opp fra de døde på den tredje dagen. Disse ordene falt Peter tungt for brystet og har han utbrøt: *”Gud fri deg, Herre! Dette må aldri skje deg.”* (v. 22). Jesus vender seg mot ham og sier: *”Vik bak meg, Satan. Du er til anstøt for meg, for du har ikke sans for det som hører Gud til, men bare for det som hører menneskene til.”* (v. 23)

Jesus seiret også i dette angrepet fra løgnens far. Satan klarte ikke å hindre at Jesus Kristus led, døde og oppstod for at vi skulle bli frelst. Men han skiftet straks strategi. Budskapet om at Jesus hadde stått opp fra de døde, måtte stoppes.

Vaktstyrken som passet Jesu grav, hadde fått oppleve noe helt utrolig. Den døde som de skulle sikre forble i graven, hadde stått opp. De hadde sett det med sine egne øyne. De hastet inn til byen for å fortelle dette til yppersteprestene. De var vitner om oppstandelsen til jødernes religiøse overhoder! De var øyenvitner. Men hva skjedde? Lot ypperste-

prestene seg omvende? Falt de ned og gav Jesus Kristus rett. Nei, langt ifra. De klekket ut en forferdelig løgn. Løgnens far som hersket i deres hjerte, sinn og tanke kviskret dem i øret: Gi soldatene mange penger og si at disiplene kom om natten og stjal ham mens de sov. Yppersteprestene forsikret soldatene om at de var trygge. Om ryktet om tjenesteforsømmelse skulle komme ut, for de hadde jo sovnet, så ville de være helt trygge. Yppersteprestene skulle tale vel med landshøvdingen. Alt kan jo fikses med makt, posisjon, penger og overtalende ord.

De vettskremte soldatene gjorde som de fikk beskjed om. De tok imot pengene og utbredte yppersteprestenes løgn blant jødene, og løgnen ble trodd og fikk fotfeste. Mange mennesker har blitt hindret fra å tro på Den oppstandne på grunn av denne løgnen.

Det er fortsatt kamp om oppstandelsen. Den blir stadig trukket i tvil. Løgnens far sår enda sin dødelige gift. Men han skal ikke lykkes. Sannheten vil seire. Vi makter ingenting mot sannheten! Sannheten knuser løgnens far, løgnen og alle løgnerne!

I 2000 år har budskapet om den oppstandne Frelser og Herre blitt forkynt. Ingen har dypet sett klart å stoppe budskapet. Det lyder enda med styrke og kraft i alle verdens hjørner. Enda lar mennesker seg frelse ved korsets og oppstandelsens ord.

På langfredag avvæpnet Jesus Kristus maktene og myndighetene og stilte dem frem i deres nederlag. Satan var slått. Påskemorgen viste Jesus Kristus seg som dødens overvinner og at hans fullkomne offer var godtatt av den evige Gud og Far. Oppstandelsen var den korsfestedes triumf. Det er ordet om korset vi er kalt til å forkynde slik at mennesker kan bli frelst. Ordet om korset innebærer at vi på den klareste måte forkynder den tomme grav. Jesus Kristus er oppstått. Han er oppreist fra de døde for at vi kan blir erklært for å være rettfærdig for Gud: *”...han som ble gitt for våre overtredelser og reist opp til vår rettfærdiggjørelse.”* Rom 4,25

Budskapet om den oppstandne vil aldri

la seg stoppe tross all Satan løgn og bedrag. Herren Jesus Kristus lever og du som tror på han skal få leve med ham i all evighet. Derfor kan vi synge med jubel nå i påsken og alle dager:

”Se Herren lever!
Salig morgenstund!
Mørkets makter bever.

Trygg er troens grunn.
Jubelropet runger:
Frelseren er her!
Pris ham, alle tunger;
Kristus Herre er!”

(Edmond Louis Budry 1885, Arne Fjelberg 1947)

Jesus er nær i dødens time

AV HANS ERIK NISSEN

”Der korsfestet de ham, og sammen med ham to andre, en på hver side, og Jesus midt imellom”. Joh 19,18

Det er viktig at Jesus er nær når dødens time kommer. Det var han, da to røvere skulle dø på Golgata, som lå utenfor Jerusalems bymur. Romerne hadde korsfestet dem. Midt imellom dem hang verdens Frelser. Også han var naglet til et kors.

Det var en merkelig samtale som ble ført mellom de tre korsfestede. Den åpenbarer det som bodde i den enkeltes hjerte.

På dommens dag skal de tre møtes igjen. Hvordan blir møtet mellom Jesus og den røveren som hang på hans venstre side?

I sine siste timer på jord kunne han både se og høre Jesus. Men det endret ikke holdningen i hans hjerte. Han var ikke i tvil om at han skulle dø. Likevel hadde han bare spott til overs for Frelseren.

Denne mannens død er en rystende advarsel mot å utsette omvendelsen til dødsleiet. Man skulle tro at han hadde alt å vinne og ingenting å tape på å omvende seg. Likevel gjorde han det ikke. Han døde på samme måte som han hadde levd.

Mange hadde lidd samme skjebne. De utsatte stadig det viktigste av alt i livet. Til sist var det for sent.

I dag er det ikke for sent. Djevelen forsøker

å få deg til å tro at det er det, hvis du gjennom mange år har stått imot Herrens kall. Du må ikke tro ham. Tenk på røveren som hang ved Jesu høyre side. Han fikk sin sak i orden med Jesus i de siste timene av livet sitt.

Når Herren kaller, er det nådens tid – tid til å bli frelst. Du skal ikke vente med å komme til du syns du er slik du bør være. Den dagen kommer aldri. Du må komme som du er.

Det gjorde en fortapt røver. Ikke noe annet kunne han vise til enn et syndig liv. Ikke noe kunne han forta seg. Hendene hans var naglet til korsplanken. Men han ba Jesus om nåde. Det er veien for deg, for meg og for hver eneste synder på jord. Be Jesus om nåde! Da får du være med ham til Paradis.

Fra ”Ett er nødvendig”. 31. august

Her ser jeg et tålmodig lam

Her ser jeg et tålmodig lam
som seg til døden skynder,
som bærer andres sorg og skam
og hele verdens synder.
Til offerstedet står hans hu,
han sier: "villig skal jeg nu
for Adamsætten stride."
Når alle piner vises frem,
han svarer: "gjerne, hvert et lem
er rede til å lide."

Det lam er Herren stor og sterk,
til Adamsætten bundet,
som Gud til sitt forløsningsverk
har ene dyktig funnet:
"gå hen, min kjære Sønn, og lid
for dem som inntil evig tid
i vreden skulle være;
den dom er gruffull ut å stå,
men verdens frelse står derpå,
min Sønn, vil du den bære?"

"Ja, kjære Far, av hjertens grunn,
la skje som du vil skikke,
la komme kun den bitre stund,
jeg dødens kalk vil drikke!"
Hvem fatter vel slik kjærlighet,
så høy, så dyp, så lang, så bred,
så ganske uten like?
O kjærlighet, o himmelglød,
du fører den til kors og død
som eier himmerike.

Mitt hjerte vil jeg dag og natt
med lengsel til deg vende,
hver time vil jeg deg, min skatt,
med kjærlighet omspenne;
du er og blir mitt hjertes lyst,
og når det brister i mitt bryst,
skal du mitt hjerte være.
I deg jeg ene roser meg,
alt mitt, det vil jeg skjenke deg
til eie og til ære.

Din kjærlighet jeg natt og dag
med frydesang skal prise;
og helt til siste åndedrag
mitt hjertes takk deg vise.
Hver tanke, ord og gjerning skal
i dine fotspors dype dal
som stille bekker rinne,
og alt det du mot meg har gjort,
jeg vil i hjertet prente stort
din død til evig minne.

Mitt liv det er i Jesu blod
tross alle dødens piler,
går hele verden meg imot,
i det jeg trygt meg hviler.
Det lindrer alle sjelesår,
forfrisker motet når jeg går
beklemt med tunge tanker.
Når mange tankers hvirvelvind
forvirre vil mitt bange sinn,
hans blod er troens anker.

Hans blod mitt purpur være skal
når jeg engang får trede
fra denne verdens jammerdal
til evig fryd og glede,
min krone i Guds himmelsal
når jeg som solen skinne skal.
Alt hva meg skjenket bliver
den dag jeg skal for tronen gå
og ved min Frelsers side stå,
det alt hans blod meg giver.

Paul Gerhardt 1647 - H.A. Brorson 1735

Hvem er de – disse som er vasket hvite som sne...?

AV GUNNAR HOLTH

”Den store, hvite flokk, å se
som tusen berge full av sne
med skog omkring
av palmesving,
for tronen, – hvem er de?”

Slik synger H.A.Brorson i ”Den store, hvite flokk å se”, i samlingen ”Svanesang”, 1765.

Han henter innholdet fra Åpenbaringsboken:

”Og en av de eldste tok til orde og sa til meg: Disse som er kledd i de lange hvite kappene – hvem er de?”

Og hvor er de kommet fra? Jeg sa til ham: Herre, du vet det! Og han sa til meg: Dette er de som kommer ut av den store trengsel, de har vasket sine kapper og gjort dem hvite i Lammets blod. Derfor er de for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over dem. De skal ikke hungre mer, heller ikke tørste mer. Solen skal ikke falle på dem, eller noen hete. For Lammet, som er midt for tronen, skal vokte dem og føre dem til livets vannkilder. Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne” (Åp 7,13-17).

Hvem er de? Disse som er kledd i lange hvite kapper?

Spørsmålet avslører et uvirkelig syn. Overgår alt tidligere erfart. Apostelen gir opp. Kan ikke forklare – selv med den bakgrunn han

har og det han tidligere har opplevd! Frelserens nærmeste..

Herren svarer: Det er de som er vasket hvite i Lammets blod! Rene, hvite kapper. Salige – syndfrie! En uforklarlig herlighet. Et syn og en virkelighet som overgår alt sansbart..

Ikledd Kristi rettferdighet. Frukten av Golgataverket! Derfor er de for Guds trone!

Dette tema – blodet som renser hvit som sne – finner vi i flere sanger.

Jeg velger ut to:

- Den ene er skrevet av Evangeline Booth, datter av Frelsesarmeens grunnlegger, William Booth.

Oversatt av sangforfatter og offiser i Frelsesarmeen Henry Albert Tandberg: ”Så trett og syk til deg jeg går..”

- Den andre er skrevet av Knut Røhr Staff, predikant, sangforfatter og sangbokutgiver: ”Jeg fredløs, trett i mange år urolig vandret om...” (Staff har også skrevet sangen ”Et liv jeg nå eier som aldri kan dø”).

Disse to sangene siteres nedenfor. For meg er dette rik oppbyggelse. De følger meg hele året – ikke minst i påsken.

Vi hører ofte nevnt ordene påskesne og påskebrun.

Hva med ordet påskehvitt?

Håper disse sangene gir lys over hva jeg mener med dette uttrykket.

Jeg trenger dette himmelsynet. For jeg kjenner meg ofte igjen når Sigvard Engeset synger:

”Ser du deg svart og urein.”

Bestill Bibelsk Tro for 2021 og få nr 5 og 6 for 2020, samt CD-en ”Himmellengt” med sanger av Olav Fjermedal.

Så trett og syk til deg jeg går
med synd og skyld fra mange år,
fortapt om ei jeg nåde får.
Miskunn deg, o Guds Lam!

Kor:

∴: Å, gjør meg ren, ja, hvit som sne! ∴:
Å, la ditt blod, den dyre flod
meg rense hvit som sne!

For all den bitre kval du led,
da du for meg i hagen stred
og tømte kalken i mitt sted –
å, tilgi meg, Guds Lam!

For tornekronen man deg bød,
for naglegap, for kors og død,
for det fullbragt som engang lød –
rens meg fra synd, Guds Lam!

Når frem for tronen jeg skal gå,
ditt blod jeg ene stoler på.
La meg da frelst av nåde stå
ved tro på deg, Guds Lam!

For kun hos deg er ankerbunn
for svakest tro i tvilens stund.
Min frelses sikre, faste grunn
er du, Guds rene Lam!

Jeg fredløs, trett i mange år
uroilig vandret om.
Min sjel var sorgfull, syk og sår
til dette budskap kom:

Kor:

∴: Det er kraft i Jesu blod, ∴:
Det er kraft i Jesu blod
å rense hvit som sne.

Fra Jesu sår, de dype fem,
på Golgata det rant
en flod som ennå veller frem,
der skarer frelse fant.
Den veller frem så full og fri
mot synd og skyld og mén,
og hver en sjel seg kan deri
få bade og bli ren.

Da dette budskap jeg forstod,
i floden sank jeg ned,
og frelse fant i Jesu blod,
som evig varer ved.

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine
vitnesbyrd”

Av Ove Eikje

Kr 100 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

Vårt påskelam er slaktet!

AV KJELL DAHLENE

"Rens derfor ut den gamle surdeigen, så dere kan være ny deig, siden dere jo er usyret. For vårt påskelam er slaktet, Kristus. Så la oss holde høytid, ikke med gammel surdeig, ikke med ondskapens og lastens surdeig, men med renhets og sannhets usyrede brød!" (1 Kor 5,7-8)

Påskan var den største begivenheten i Israels folkets historie. Israels Gud markerte det ved å gjøre denne måneden til den første av årets måneder. 2 Mos 12,1. I sentrum for påskan stod påskelammet.

I flere hundre år hadde nødropene steget opp til Israels Gud. Inderlig ba de om frelse og utfrielse. Opplevelsen av slaveriets utholdelige byrder trykket dem ned. Egypt ble trellehuset i hele Israels historie. Påskan ble det himmelske svar på bønnene deres. Israel ble befrikket og ført ut fra Egypt. Veien til Kanaans land lå åpen for dem. Landet Herren hadde gitt dem til arv.

Påskan var en høytid som de også skulle inkludere andre i

"Og når en fremmed oppholder seg hos dere og vil holde påske for Herren, så skal han holde den etter loven om påskan og etter

forskriftene om den. Det skal gjelde én lov for dere, både for den fremmede og for den innfødte i landet." 4 Mos 9,14-15

Påskan skulle være lik for alle. Allerede dette peker framover mot den påske Gud hadde i tankene fra evighet av. Alt ble samlet til ett i Kristus.

Påskan var en rensseshøytid i Israel.

"...mange dro fra landet opp til Jerusalem før påskan for å rense seg." Joh 11,55

Alle de millioner av påskelam som opp gjennom tiden, ble slaktet på den 14. nisan, pekte fram mot denne spesielle påske, dagen da Jesus holdt det siste påskemåltid sammen med disiplene. Han sier: *"Min tid er nær. Hos deg (huseieren) vil jeg holde påskemåltid sammen med disiplene mine."* Matt 26,18

Mannen som døperen Johannes pekte på og sa: *"Se, der Guds Lam, som bærer verdens synd"*, stiger nå fram som påskelammet. Kristus - vårt påskelam.

Påskan i Israel ble innledet ved at påskelammet ble slaktet, og de instruksjoner som fulgte med det, ble fulgt.

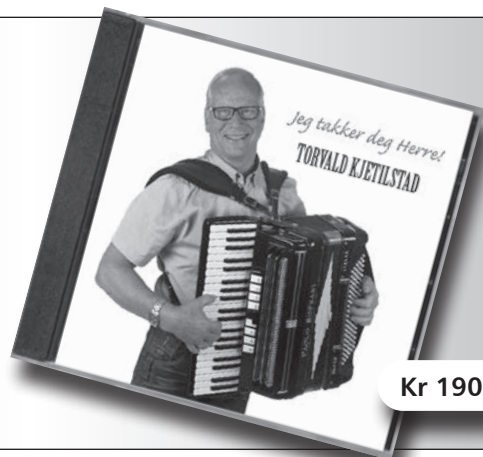
Vår påske blir innledet ved at Jesus villig stiger fram, og blir vårt påskelam. Når apostelen sier: Vårt påskelam er slaktet,

CD

**"Jeg takker deg, Herre!"
med sang av Torvald Kjetilstad**

**Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no**

**Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).**

Kr 190,-

knytter han dette til den israelske påske, samtidig som han viser den særstilling den kristne påske har. Vårt påskelam har så mye større verdi og får så uendelige mye større ringvirkninger. Det inkluderer alle mennesker. Men la oss likevel ta noen paralleller.

Påskelammets kvalitet.

Lammet som ble brukt i forbindelse med påsken, var ikke et hvilket som helst lam. Det ble knyttet strenge krav til hvordan påskelammet skulle være.

Oppmerksomheten skulle være på det ene lam. Selv om det var mange lam blant israelittene, skulle den enkelte familie ha øye for lammet i entall. Dette for å få fram at det var dette spesielle Lammet det dreide seg om.

For oss er det viktig å holde fast på at vårt påskelam er ett, Jesus Kristus. Han er ikke en blant mange, men den ene som gjelder for alle. Heb 10,10

Lammet skulle være hankjønn. Skriften understreker sterkt at det var Sønnen som ble gitt for oss. Rom 8,32

Lammet skulle være uten lyte. Kravet til vårt påskelam Jesus Kristus var:

"For en slik yppersteprest var det vi måtte ha – hellig, uskyldig, ren, skilt fra syndere og opphøyet over himlene." Heb 7,26

Lammet skulle prøves og undersøkes i fire dager fra den 10. til den 14. nisan. Vårt påskelam, Jesus Kristus måtte også prøves og godkjennes. Utfallet av denne prøvetid var fullkommen.

"For vi har ikke en yppersteprest som ikke kan ha medlidenhet med oss i vår skrøpeligheit, men en som er prøvd i alt i likhet med oss, men uten synd." Heb 4:15

"For ved at han selv har lidd og er blitt fristet, kan han komme dem til hjelp som blir fristet." Heb 2:18

Både ved begynnelsen og avslutningen av Jesu gjerning på jord, lyder det:

"Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag: Hør ham!" Matt 17,5; Matt 3,17

Påskelammet måtte gå gjennom ilden.

Det skulle verken spises rått eller kokt, men skulle stekes over ilden. Vårt påskelam gikk gjennom lidelsens ild. Ingen grusomhet var for stor. Den rammet vårt påskelam og vår stedfortreder, Jesus Kristus med full kraft.

Skriften vitnet klart om at Messias skulle lide. 1 Pet 1,11. Jesu lidelse stod sentralt i apostlenes forkynnelse. 1 Pet 5,1; Apg 17,3. Han skulle lide meget. Matt 16,21; Luk 17,25. *Måtte ikke Messias lide dette.* Luk 24,26. *Han led tålmodig korset...* Heb 12,2.

"Da han førte mange barn til herlighet, fant han det riktig, han som alt er til for og alt er til ved, å fullende deres frelses høvding gjennom lidelser." Heb 2,10

Påskelammet blod

Påskelammets kvalitet er det viktig å understreke. Det er grunnlaget for påskelammets blod som står sentralt i denne begivenhet.

I Egypt stod de innfor en totalt ødeleggende dom. Den gjaldt alle i Egypt og rammet alle de førstefødte både av mennesker og dyr. 2 Mos 11,5.

Det fantes bare et eneste botemiddel – Påskelammets blod. Blodet skulle strykes på dørstolpene og den øverste dørbjelken til et vitnesbyrd om at her hadde døden allerede skjedd.

Påskelammets blod beskyttet mot dommen.

Dødsnatten gikk den engelen som utførte dommen, forbi husene hvor blodet var strøket rundt døren. Der fikk de som var i disse husene, være under blodets beskyttelse. *"Jeg vil se blodet og gå forbi"* var Herrens løfte til sitt folk.

Jesu Kristi blod – når det blir tatt imot i tro, gir det Guds barn trygghet mot Guds dom og vrede.

"Hvor mye mer skal vi da, etter at vi er rettferdiggjort ved hans blod, ved ham bli frelst fra vreden." Rom 5,9

Begivenheten med påskelammet var det grunn til å ta vare på. Herren bød Israels folket hegne om denne dagen. Den skulle være en stadig påminnelse for dem.

”Denne dagen skal være en minnedag for dere, dere skal holde den som en høytid for Herren. Det skal være en evig forskrift for dere å holde den, slekt etter slekt.” 2 Mos 12,14

Langt større grunn har vi til å legge betydningen av Jesu Kristi blod, vårt påskelam, inn over hjertet vårt. Vi synger det derfor slik i sangen: ”Å, la aldri noensinne, korsets tre meg gå av minne, som deg frelsens fyrste bar! Men la kors og død og smerte, tale, rope i mitt hjerte, hva min frelse kostet har.”

Med noen korte setninger skal vi minne om noen sentrale sannheter om Kristi blod.

Ved hans blod er vi blitt rensset. Heb 9,14; Åp 7,14; 1 Joh 1,7.

Ved hans blod eier vi forløsning og syndenes forlatelse. Et 1,7; Heb 9,12; Åp 1, 5

Ved hans blod er vi kjøpt til Gud. Åp 5,9; Apg 20,28

Ved hans blod er vi rettferdiggjort. Rom 5,9
Ved Jesu blod er vi kommet inn i Åndens helliggjørelse. 1 Pet 1,2; Heb 13,12.

Ved Jesu blod skal vi seire. Åp 12,11

I sannhet kan vi si med Peter: ”Jesu dyrebare blod”. Det var dyrebart for Gud, og det skal være dyrebart for oss. La oss aldri glemme det. Under påskenenattens dystre dom og mørke var det lys og glede i de israelske hjem. Der feiret de påskemåltid og fikk smake fruktene av at påskelammet ble gitt for dem.

Apostelen kaller oss til høytid fordi vårt påskelam er slaktet. Vi får leve i de vidunderlige fruktene av Kristi død. Høytiden skal minne oss om at adelskap forplikter. Kristi dyre blod skal fortsatt rense oss fra synden og stille oss til disposisjon for ham som har kjøpt oss så dyrt.

Se det mennesket!

AV REIDAR ERIKSEN

Det var landshøvdingen Pilatus som sa dette. Etter torturen blant rå romerske soldater, hudstrøket og mishandlet, med en tornekrone på hodet og en purpurkappe over skuldrene, hånet og bespottet, førte Pilatus Jesus ut til folket og ropte ut: *”Se det menneske!”*

Hans ønske var nok å skape medynk. Han hadde jo ikke funnet Jesus skyldig i noen av deres anklager og hans ønske var å gi Jesus fri. Nå mente han å ha etterkommet folkets urette krav om straff for denne mannen. Nå fikk det være nok! Dermed kunne han selv også kanskje bli ferdig med denne brysomme saken. Men svaret han fikk var et brøl: Bort med ham! - Korsfest ham! Korsfest!

”Se det menneske!” - I ettertid har denne setningen stått der. Ikke bare som noe som

ble sagt i en dramatisk begivenhet i Jerusalem for snart 2000 år siden, men som en intens og sterk utfordring står det der: Gi akt på denne mannen! Gi akt på hvem han er og hva han har gjort! Stans opp og gi akt på det som skjedde denne dagen i påskeuka. Se hva Bibelen sier om Jesu stedfortredene lidelse, død og oppstandelse.

For her fullbyrdes det som Gud selv fra evighet av hadde bestemt til frelse for den syndige og falne menneskeslekt. Det var nok Pilatus som ropte ut ordene men bak Pilatus står Gud selv. For *“ham stilte Gud til skue i hans blod, som en nådestol ved troen, for å vise sin rettferdighet...”* (Rom 3,25).

Det er avgjørende viktig å komme i stillhet for ordenes tale. Over en åpen Bibel, i bønn og

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

stillhet vil Ånden selv lede deg inn i disse dype sannheter om din frelse.

Korsets budskap

Mange vil nok selv forsøke å forstå Jesu lidelse og finne svaret på hans død på korset. Mange kloke utsagn er blitt gitt gjennom tidene men det er ikke noe menneske gitt å forstå og forklare korsets gåte. Korsets budskap lar seg ikke fatte ved tanke og fornuft. Dets rikdom og innhold kan bare tas imot i tro og tillit. Bare Ånden kan tolke for ditt hjerte hva korset betyr! - *“For oss har Gud åpenbart det ved sin Ånd. For Ånden utforsker alle ting, også dybdene i Gud.”* (1 Kor 2,10).

For verden er ordet om korset en dårskap, men det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror.

Stillhet for ordet eier du ikke! Den må tilkjempes. Den er en viktig kamp i vår tid. For så mange forvirrende tanker og så mye uklar tale om hva sann kristen tro er, kan så lett føre oss bort fra Bibelens budskap.

Overbevisning av sannheten eier du bare i den grad Guds Ånd til en hver tid åpenbarer den for ditt hjerte og det gjør ånden ved ordet (Ef 1, 17-18).

I Hebreerbrevets to første kapitler gir forfatteren oss et perspektiv over Guds fullbyrdelse av sitt frelsesråd. Vi føres inn i noe av det veldig som skjedde og ble fullendt ved Jesu lidelse, død og oppstandelse. Også her

møter vi oppfordringen til å gi akt på det vi har hørt og holde fast på det (2,1-3).

Ut fra disse kapitlene vil vi i korthet trekke fram noe av dette:

Sønnen er Gud fra evighet. Han er *“innsatt som arving over alle ting. Han er avglansen av Guds herlighet og avbildet av Guds vesen og bærer alle ting ved sin krafts ord”*. Men før han inntok plassen ved Majestetens høyre hånd i det høye, måtte han fullføre renselsen for våre synder. For ordet sier at Kristus er arvingen, men også at vi er medarvinger (Rom. 8,17). Det var altså Guds vilje at vi som er kommet til liv i Gud ved troen på hans navn, skal være Kristi medarvinger og få del i hans herlighet, som hans brødre (2,11-13).

Derfor måtte Sønnens vei til herligheten gå gjennom fornedrelse. Han måtte bli en av oss, bli *“sine brødre lik i alle ting”*.

Jesu fornedrelse

Hva innebærer Jesu fornedrelse? Kan vi egentlig fatte det? Han måtte bli en av oss for å kunne sone våre synder som vår stedfortreder. Derfor måtte han fullende som vår frelses høvding gjennom lidelser (2,10 og 17),

Ordet sier at det var Gud som fornedret ham. *“For en kort tid stilte du ham lavere enn englene.”* (2,7). I Fil 2,6 fg. sier Paulus at han *“da han var i Guds skikkelse ikke aktet det for et røvet bytte å være Gud lik, men gav avkall på det og kom i menneskers liknelse.”* Gud ble menneske. Unnfanget av Den Hellige Ånd i

Bibelsamling på Audnastrand leirsted

12. - 16. juli 2021

Velkommen til bibelsamling i 2021 på Audnastrand leirsted!

Talere: Svend Åge Jacobsen og Øyvind Samnøy

Program i nr. 3-2021 av Bibelsk Tro

Info/påmelding: Dagfinn Natland, tlf 52799807/95129320, e-mail: dnatland@frisurf.no
eller til

Olav Hermod Kydland, tlf 91860275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

Marias liv ble Gud et lite foster som vokste og utviklet seg, og ble født inn i verden som et lite barn. Ufattelig sannhet!

Men er det dette som er fornedrelse, at Gud ble et menneske! - Nei! Selv om dette i seg selv er en fornedrelse, sier Bibelen noe mer: *“Da han i sin ferd ble funnet som et menneske, fornedret han seg selv og ble lydig til døden, ja Korsets død.”* (Fil 2,7-8). Hebreerbrevet sier det slik: *“det sømnet seg for ham - å fullende deres frelses høvding gjennom lidelse”*.

Fornedrelsen er at han, den rene og fullkomne, måtte bli syndebæreren og Guds soneofferlam. Han ble gjort til synd for oss, han som ikke visste av synd. Jesus ble ingen synder. Hans liv var fullkomment og uten synd. Han er det eneste menneske på denne jord som dette kan bli sagt om: *“Han er blitt prøvd i alt - men uten synd. Han ble slått og gjort elendig. Straffen lå på ham. Herren lot vår skyld ramme Ham.”* (Jes 53). *“Han ble gjort til synd for oss!”* Alt dette innebar at han måtte lide syndens sværeste konsekvenser, all verdens synd. Hvorfor? - For at vi skulle ha fred. For at vi skulle stå rettferdige for Gud i ham.

“Se det menneske!” - Og jeg vil spørre deg: Ser du ham? Det var dine synder han bar. Hele ditt skyldbrev tok han ansvaret for og det fikk sitt oppgjør. Gud tok det bort da han naglet det til korset. - Ser du det? Tror du det? Jeg spør ikke om du kan fatte det. For det kan ingen. Men tror du det. Det er saken. Gjør du det, eier du syndenes forlatelse i hans navn.

Korset er et mysterium, en gåte. Vi skjønner det ikke. Men hvor godt det er å få lov å bekjenne: Ja, jeg tror på korsets gåte. Den som slik får lov å se inn i dette veldige drama og det uhyggelige som utspant seg der hos Pilatus og på Golgata, ser samtidig noe forunderlig stort. Han får si med sangeren:

Jeg ser mitt skyldbrev til korset naglet blev, og i hans grav i haven, der er min synd begravet.

Og han kan stemme i:

Det skjønneste i verden, som mine øyne så,

er kongen i hans skjønnhet, med tornekrone på.

“Det er fullbrakt”

Hele Jesu liv var en lidelse. Han lærte lydighet av det han led og han ble fullendt gjennom lidelse. Men lidelsens dypeste smerte møtte han i Getsemane, ikke på Golgata. Der ropte han i sin smerte: *“Far, er det råd, så frels meg fra denne timen. Men nei, derfor er jeg kommet til denne timen. Ikke som jeg vil. Bare som du vil!”*

Så hard var Jesu sjelekamp i Getsemane at hadde ikke en engel styrket ham, ville han segnet om. Men han skulle ikke og kunne ikke dø der. Han måtte dø på forbannelsen tre, forkastet av både mennesker og Gud. Han måtte “lide døden og smake døden for alle”. Under Guds forbanelse, i dødens mørke, var det han ropte ut:

“Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forlatt meg?”

Så dypt måtte han fornedres. ”Så steg du i vår jammer ned, så dypt som ingen vet!”

Men på korset lød det også et seiersrop: *“Det er fullbrakt!”* Hebreerbrevet uttrykker dette på en forunderlig måte: *“Jesus - ham ser vi kronet med herlighet og ære fordi han led døden...!”*

Korset er altså ikke nederlagets, men seierens symbol. Vårt kors er det nakne kors. Ikke krusifikset. For han som en gang hang der, er seierherre. *“Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset”* (Kol 2,15). *“Han ble kronet med herlighet og ære!”*

Har du fått se denne Jesu herlighet, at han er seierherren?

Hvilke makter og myndigheter er det han har vunnet over? Vi har alt nevnt skyldbrevet. Det er utslettet. Det betyr at Gud, for Jesu blods skyld, er en forsonet Gud. Derfor tilgir Gud alle våre synder for Jesu skyld. *“Alle som tror får syndenes forlatelse i hans navn”*. Forsoningen omfatter alt. Også vårt syndige vesen og vår syndige natur. I troen på Jesus står synderen for Gud som om han aldri hadde syndet.. Gud regner ikke lenger med oss. Han regner bare med Jesus.

Hvem vil anklage

“Hvem vil anklage Guds utvalgte?”, spør Paulus. Hvem er det som fordømmer? Hvem er anklageren? Loven anklager. Det åpenbarer Guds Hellige vilje og peker på mine synder. Loven er en sann og rett anklager. Men den kan likevel ikke anklage den som er i Kristus. For i Kristus er loven oppfylt! “*Kristus er lovens endemål, til rettferdighet for hver den som tror.*” (Rom 4,4).

Men djevelen anklager også. Han peker på mine mange feil og synder og han søker å ta fra meg frimodighet ved å så tvil om sannheten i Guds ord. Han stjeler ordet fra oss. Han er frekk nok til å anklaget en tilgitt synder hos Gud (Sak. 3,1fg.). Men han har mistet sin anklagerett, fordi alt det han anklager oss for, har fått sitt oppgjør ved Jesu død (Rom 8,34).

Den siste fiende er døden. Heb 2.9 sier at “*han led døden, for at han ved Guds nåde skulle smake døden for alle*”. Hva innebærer Jesu død? Døden er syndens lønn, den evige død, fortapelsens mørke borte fra Gud. Derfor måtte Jesus lide døden og smake dens gru. Han måtte både smake dødens bitre smerte og gå inn i dens grufulle mørke.

Men Jesus seiret over døden! Det viste oppstandelsens morgen. Han brøt dødens lenker og stod opp fra graven! “Gud reiste han opp. For det var umulig for døden å holde ham fast”, sier Peter på Pinsedag. Døden hadde ingen rett til den som var uten synd. Kristus led døden i synderens sted og for synderens skyld. Men selv var han uten synd og kunne ikke bli dødens bytte! Derfor er hans oppstandelse selve garantien for sannheten i Jesu frelsesverk!

Vår talsmann

“*Se det menneske!*” Du eier en levende og herliggjort frelser. Gi akt på ham! Alt han har vunnet har du fått del i, du som tror på hans navn. I dag har han inntatt plassen ved Majestetens høyre hånd i det høye. Han bærer naglemerkene i sine hender. Han er vår talsmann hos Faderen. Hva betyr det? Det står skrevet at “*han kan fullkomment frelse dem som kommer til Gud ved ham,*

da han alltid lever for å gå i forbønn for dem.” (Heb 7,25). Hele sitt fullbrakte verk bærer han fram for Gud, og derved kan han frelse deg helt og fullt.

Et forhold til vil vi stanse for ut fra ordet vi har for oss:

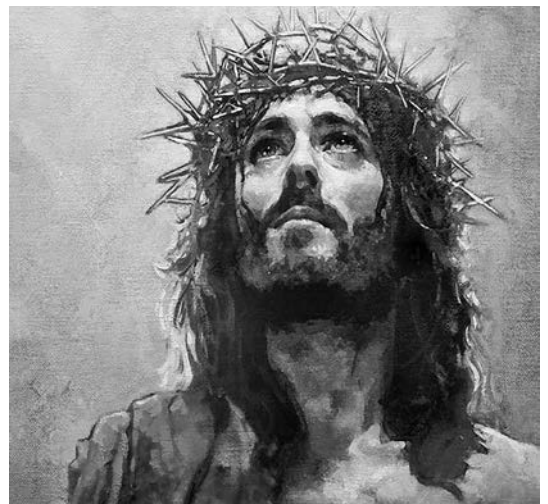
“Ved Guds nåde skulle han smake døden for alle.” Og “det sømnet seg for han å fullende deres frelses høvding gjennom lidelse.” Hva som sømnet seg for Gud? Hvordan kan vi vite og vurdere hva som sømmer seg for Gud? Ordet selv gir oss det eneste svaret som kan gis: Gud handler i Sønnen i samsvar med det han ser rett for å fullføre sin frelsesplan for den falne slekt. Det samme sa Jesus da han i dåpen steg inn under syndebyrden: “*La det nå skje, for slik sømmer det seg å fullbyrde all rettferdighet.*” (Gammel oversettelse).

I sin nåde ga Gud sin enbårne Sønn som sonofferlammet for verdens synd. Det var dette offeret som måtte til og som alene kunne opprette fallet.

Men verket er fullført. Gjelden er betalt, Seieren er vunnet. Gjennom fornedrelsen er Kristus opphøyet og herliggjort som verdens frelser!

Ser du ham! La Ånden i Ordet få vise deg skatten og arven. Bli stille for Herren!

(Fra ”Bibelsk Tro” nr 2-1999)

Stille, stille! Jesus lider,

Av Johannes Barstad

Stille, stille! Jesus lider, blodet brenn, og sjeli kvider,
det er fastetid! Pinfullt er kvart steg han stiger,
trøytt og sår han saman siger i den store strid.

Bleik og blodut, spotta, slegen, gjeng han lydig pinslevegen
for den vonde verd. Klungerkrynt han tolsam gjenger,
nagla til ein kross han henger, medan verdi ler.

Understore guddoms-kjærleik, lat meg kjenna i din nærleik
varmen av din eld! Lat meg deg i hjarta hysa,
så du kan på vegen lysa meg til siste kveld!

(Nr 678 i Sangboken)

Påskemorgen slukker sorgen

AV EIVIND GJERDE

I denne påskebetragtningen skal vi se kort på hvordan Markus beskriver det som skjer første påskedag i Jerusalem. Jesus Messias stod da opp fra de døde. Til slutt viser vi hvilken teologisk betydning oppstandelsen har.

Den største dagen i kirkeåret og den største dagen i historien hittil, er påskemorgen. Første påskedag er dagen for Jesus Messias sin seierrike oppstandelse fra de døde. Hvilken grunn til glede er ikke påskemorgen – en dag, en morgen som forandret alt.

Mørket, døden, sorgen og nøden var ikke det siste, for det kom en påskemorgen med lys, liv, glede og herlighet. En herlighet som skal vare i all evighet. Derfor takker verdens kristne den Herre Jesus Kristus for hans oppstandelse!

Vi kan lese om Jesu Kristi oppstandelse i

alle de fire evangeliene i Det nye testamentet. I denne artikkelen skal vi stoppe for det evangelisten Markus skriver om denne. I kapitel 16 kan vi lese fra apostelen Peters synsvinkel, hva som skjedde da Jesus Kristus stod opp fra de døde. Markus var som kjent sekretær for apostelen Peter da han skrev sitt evangelium.

Vi hører først om tre kvinner som kom til graven. Det er Maria Magdalena, Maria, Jakobs mor (den yngre, en av apostlene) mor og Salome som var mor til apostlene Jakob og Johannes. Maria Magdalena var kvinnen som Jesus hadde drevet syv vonde ånder ut av. Nå trodde hun at han var død og borte for alltid. Hun hadde med seg en salve som hun skulle salve Jesu døde kropp med, tenkte hun. Men fikk hun bruke salven sin? Nei, det fikk hun ikke. Heller ikke de

to andre kvinnene fikk bruke salven sin. De kom for sent. Det var ikke bruk for salven, for Jesus Kristus var ikke lenger i graven.

Det var en annen kvinne ved navn Maria som ikke var ved graven påskemorgen. Denne Maria visste at hun ikke hadde noe der å gjøre, for hennes Frelser var ikke der. Han var ikke lenger i graven. Hun visste det på forhånd, og hun hadde til og med fått bruke salven sin i motsetning til de andre kvinnene.

Kvinnen vi forteller om er Maria fra Betania, søster til Marta og Lasarus. I Johannesevangeliet kapittel 12 kan vi lese den høyhellige fortellingen da hun salvet Jesu føtter med den uhyre kostbare nardussalven og atpåtill tørket føttene hans med sitt hår. Hvilken fantastisk og himmelsk kjærlighet hun viste. Hvorfor viste hun er så enestående kjærlighet at hun tok det lange, mørke og vakre håret sitt og tørket en manns føtter med det? Svaret er at hun gjorde det av takknemlighet. Hun visste at Jesus Kristus ville stå opp fra de døde etter at han hadde betalt straffen for hennes og all verdens synder. Hun visste det på forhånd. Hun var den eneste i Israel som trodde det på forhånd. Maria visste, fordi hun en tid tidligere, hadde satt seg ved Jesu føtter, for å lytte til hans ord. Hun var disippelen som satt ved mesterens føtter for å høre og å lære. Vi kan lese om denne hendelsen i Lukasevangeliet i slutten av kapittel 10. Hun lyttet til Jesu Ord, og så smeltet disse ordene sammen med hennes hjerte i troen. Hun trodde på forhånd. Ikke en av de 12 apostlene trodde på forhånd, men Maria gjorde det. Jesus sa da også om henne at hun hadde gjemt salven til hans begravelsesdag.

Kvinnenes store problem

Kvinnene var tidlig ute denne søndags morgen. Solen var i ferd med å stige opp. En ny dag skulle komme. Det var den første dagen i uken. Det var ikke den syvende dagen, men den åttende. Den åttende dagen skal vi merke oss. Åtte-tallet i Bibelen er viktig. Det står for den nye begynnelsen. En ny tid skulle starte. Tiden var inne for nådens tidsalder og Den nye pakts tidsalder.

Kvinnene var sikre på en ting. Jesus Kristus

lå i graven. Men der tok de feil. En annen ting var de dog meget usikre på: Kunne de få klare å salve Jesus døde legeme? For de hadde et delikat problem – trodde de. De sa til hverandre: *Hvem skal rulle steinen bort fra gravåpningen for oss?* En stor stein var rullet fremfor gravinngangen og graven var vokter av romerske soldater. Om ikke det var nok, så var graven også forseglet. Keiserens segl var trykt på en snor som var trukket over den store steinen. Ingen skulle gjøre noe med Jesus legeme, var tanken til yppersteprestene, fariseerne og de skriftlærde som stod bak bevoktningen og forseglingen.

Bok:

”Levende forkynnelser
eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

Da kvinnene kom frem til graven, ble deres forventninger og problemstilling snudd helt på hodet. Den store, tunge steinen som de trodde skulle hindre dem, var borte! En engel fra Gud hadde like før kvinnene kom frem til graven, steget ned på jorden, rullet vekk steinen og satt seg på den. De romerske soldatene svimte rett og slett av i møte med engelen. Det står i Matteusevangeliet i kapitel 28 at de skalv av redsel for ham og ble som døde.

Jesus Kristus var oppstått

Kvinnene gikk inn i graven, og der møtte de en engel som så ut som en ung mann. Han hadde ett budskap til dem: *"Frykt ikke! Dere søker Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er oppstått, han er ikke her! Se, der er stedet hvor de la ham."* (v.6) Det viste seg at dødens makt ikke kunne holde på Ham som var og er selve Livet. Guds Sønn kunne ikke bli i døden. Han hadde etter loven i Det gamle testamentet rett til liv siden han var syndfri. Han hadde ikke lidd døden for sine egne synder, men for dine og mine. Han hadde dødt vår død og smakt dødens gru i vårt sted. Det er noe å tenke på i disse tider med dødsangst for koronaepidemien! Guds Sønn forstår din angst for døden, for han har opplevd både dødsangsten og selve døden.

Apostelen Peter forklarer deler av oppstandelsesteologien da han sa følgende i sin verdensberømte tale på Pinsedag: *"Han oppreiste Gud, idet han løste dødens veer: For det var umulig for døden å holde ham fast."* (Apg 2,24) Apostelen Paulus utdyper dette i sitt brev til Galaterne der han skriver i kapitel 3 vers 12 om at den som prinsipielt oppfyller loven, har rett til å leve evig ved loven. Noe som Jesus Messias hadde lov til: *"Og loven har ikke noe med troen å gjøre, men der heter det: Den som gjør det, skal leve ved det."*

Kvinnene fikk høre et ufattelig og grense-sprengende budskap. De skjønnte ikke engelens ord til dem der og da. De trodde det ikke, og de ble heller ikke glade. De ble tvert imot forferdet. Det hadde hendt noe som de ikke kunne forklare og som de ikke kunne forstå av seg selv. Dette

måtte bli åpenbart for dem av Den Hellige Ånd. Det står at de flyktet i hast bort fra graven. De var så redde at de ikke sa ett ord til noen som helst om det som hadde skjedd. Har du opplevd noe som gjorde deg målløs? Kanskje? Men jeg er redd for at du nok hadde reagert akkurat som disse kvinnene om du hadde vært i deres sted.

De tre kvinnene flyktet bort, men en av dem kom tilbake. Det var Maria Magdalena. Markus forteller ikke om dette, men evangelisten Johannes gjør det i 20. kapitel. Vi stopper kort for denne emosjonelle delen av oppstandelsesbudskapet.

Maria Magdalena

Maria Magdalena kom tilbake til graven. Hun kom for å sørge og gråte. Når en av de kjære er borte, kommer sorgens og savnets tid. Maria Magdalena gråt av kjærlighet. Mannen fra Nasaret hadde gitt henne så mye: *Syv onde ånder hadde han drevet ut av henne* (Luk 8,2). Hun hadde derfor fulgt Jesus Kristus rundt i Israel, og det står at hun og mange kvinner med henne, tjente ham og disiplene med det de eide. Hun var fylt av takknemlighet og ville leve for sin Herre og mester. Hun skyldte Jesus Kristus alt og ville gi ham alt tilbake.

Derfor var det et særdeles hardt og lammende slag for henne å se og oppleve at hennes Frelser døde den mest grusomme død på korset. Hvor skulle hun nå gjøre av seg i denne onde verden? Johannes forteller: *"Men Maria stod utenfor ved graven og gråt. Som hun nå gråt, bøyde hun seg og så inn i graven. Da får hun se to engler i skinnende hvite klær, som sitter der hvor Jesu legeme hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene. De sier til henne: Kvinne, hvorfor gråter du? Hun sier til dem. De har tatt min Herre bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham!"* (Joh 20,11-14)

Hun trodde virkelig at noen hadde stjålet Jesu kropp. Hun tok helt feil. Straks etter åpenbarte Jesus Kristus seg for henne spesielt. Hun trodde først det var hagevokteren, og ba ham si hvor Jesu kropp var og så ville hun ta ham med seg. Vi kan undres på om Maria skjønnte hva hun sa.

Skulle hun vevre kvinneskikkelsen bære bort en voksen mann? Det hun sa i sin store sorg, viste den veldig kjærligheten hun hadde til Jesus Kristus. Hun mente det nok da hun sa. ... så vil jeg ta ham... Jesus sier til henne: *"Maria. Da vender hun seg og sier til ham på hebraisk: Rabbuni. Det betyr Mester eller "Min mester."*

Hvorfor åpenbarte Jesus Kristus seg spesielt for henne? Svaret er enkelt: Hun trengte det. Jesus Kristus kjenner menneskehjertene til bunns, og han visste at Maria var en svært såret sjel som var i den mørkeste fortvilelsen. Hun måtte opp og ut av mørket. Og han gav henne akkurat det hun trengte. Ett syn av og et ord av ham: Maria. Jeg har kalt deg ved navn. Du er min! Utallige mennesker kan vitne om det samme som Maria. I den dypeste nød, kom mannen fra Nasaret med et ord eller et syn. Det har denne artikkelens forfatter også opplevd.

Hilser Peter dog især der han går og gråter

Engelen i graven hadde ett budskap i tillegg til oppstandelsesbudskapet. Kvinnene skulle gi en beskjed til disiplene og til Peter. Peter ble nevnt spesielt og ikke mellom disiplene. Grunnen til det var at han tre ganger hadde fornektet at han kjente Jesus Kristus. Han hadde forbannet seg på at han ikke var noen disippel lengre. Jesus Kristus tok ham på alvor. Men Jesus Kristus er ikke en slik person som forkaster dem som har sviktet ham. Han ville ha Peter tilbake i disiplflokket. Både Peter og Jesus selv visste at Peter hadde det slik i sitt hjerte: Men for all den ting jeg visste, kan jeg ei min Jesus miste. Peter hang enda ved sin Mester. Etter det Johannes forteller i sitt evangelium, var han den andre disippelen som sprang til graven. Johannes kom først og deretter Peter.

MIKKEL VIGILIUS

"Til mann og kvinne skapte ham dem."

(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka "Kampen om kjønn" belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgersk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31) □

Peter måtte me sine egne øyne se hva som hadde skjedd

Mange har lurt på hvorfor Peter hadde fornektet Jesus Kristus tre ganger. Og mange har lurt på hvorfor Peter med gråt og verdens verste selvanklage måtte kjenne på fortvilelsen av å ha falt så dypt. Det er vel bare ett svar på det. Peter måtte bli ydmyk! Og hvordan kunne det skje? Ved at Peter ble ydmyket. Ingen kristen har vel blitt mer ydmyket enn Peter. Derfor er det med den aller dypest erfaringskunnskap at Peter senere skrev sitt første brev i Det nye testamentet: *"Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir Han nåde."* (1 Pet 5,5)

Hva tenkte Peter da han fikk høre engelens hilsen fra Jesus Kristus selv, der Jesus nevnte han ved navn? Han må ha kjent på en brennende anger og skam, men også en ufattelig glede. Jesus Kristus regnet fortsatt med ham. Peter skulle få være med de andre apostlene og møte Jesus i Galilea. Han skulle få tjene Jesus Messias. Han var ikke forkastet.

Kanskje har du som leser denne påskebetraktningen, sviktet som Peter? Du har kjent på skammen og nederlaget. Du har følt på at du burde ha vitnet og forsvart din frelser, men i din ynkelige feighet og usselhet så holdt du munn? Du har falt og sviktet. Hva gjorde du i ditt dype svik? Jeg håper du stilte deg ved siden av Peter,

og at du lyttet til den samme hilsen som Peter fikk. Jesus Messias vil møte deg som sviktet. Predikanten Per Nordsletten (1837-1923) har skrevet en flott påskesang. I ett av versene lyder det slik:

Hilser Peter dog især,
der han går og gråter.

Sig: Jeg har ham hjertens kjær,
stakkars arme Peter.

Sig hans synd den er betalt,
det er tilgivet at han falt.

Ja, jeg har forglemt det alt.

Jesus elsker Peter.

Kan det skrives vakrere og sannere enn dette?

Nei, det er ikke mulig. Jesu oppstandelse gir håp til allslags syndere i en verden i krise og hysteri. Det er en vei ut av synd, svikt, død og dom, for alle som tror på den oppstandne.

Til slutt i denne betraktningen skal vi svært kort summere opp den rent teologiske betydningen av Jesu oppstandelse. Oppstandelsen er fundamentet for den kristne troen, og det egentlige fundamentet for hele vår vestlige kultur og sivilisasjon, som vi i våre dager kaster fra oss og trækker under føtter. Vet vi hvilket ufattelig svik vi begår mot Guds, oss selv, vår nasjon og våre barn?

I den kristne troen setter vi vårt håp til den levende Jesus Kristus, for hvilket håp er det i en som er død? Null og niks. Men Jesus lever og derfor er det håp. Oppstandelsens teologiske betydning kan summeres opp i syv punkter.

1. Jesus Kristus beviste ved sin oppstandelse at han var Messias

2. Jesus Kristus beviste ved sin oppstandelse at han var Guds enbårne Sønn

3. Jesus Kristus beviste ved sin oppstandelse at Han var syndfri.

4. Jesu Kristi oppstandelse fra de døde beviste at Gud Far i himmelen tok imot sin Sønn's offer for all verdens synd på langfredag

5. Jesu Kristi oppstandelse peker frem mot den oppstandelsen fra de døde som alle kristne skal få oppleve, og som gir håp om evig liv

6. Jesu Kristi liv etter oppstandelsen viser hvordan kristne skal bli etter oppstandelsen.

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge"

Av Kjell Skartveit

Kr 350 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

Jesus fikk et åndelig legeme ubundet av tid og rom. Det samme legeme skal alle kristne få i sin oppstandelse.

7. Gud beviste ved Jesu Kristi oppstandelse at han anerkjente det skapte og det materielle. Jesus Kristus stod legemlig og fysisk opp fra

graven. Han var fullt og helt menneske etter sin oppstandelse som før sin oppstandelse. Samtidig var han Gud over alle ting

God påske! Husk at Jesus Kristus er oppstått og lever i dag!

Kristus-livet i denne verden (Fil 3,10-11)

AV PER BERGENE-HOLM

Et nytt liv

Jesus blir i den som blir i ham, og den som tror på Jesus får derfor del i et oppstandelsesliv med Jesus, et nytt liv i sannhet og rettferdighet, en vandring som lys i verden, et himmelliv her på jorden, en forsmak og et pant på det liv som du som tror på Jesus skal leve bak død og grav.

Indre fornyelse – ytre motgang

Men det er noen vesentlige moment som det er viktig å være klar over når det gjelder dette livet. Skriften taler om en indre fornyelse og levendegjørelse, en åndelig oppstandelse med Kristus til et nytt liv i etterfølgelse, i hellighet og renhet. Men denne indre fornyelse og levendegjørelse kan bare skje parallelt med at den troende på det ytre plan opplever motgang og lidelse og mister sitt liv i denne verden.

Der en kristen søker ære og medgang,

popularitet, rikdom eller på annen måte har sitt liv i denne verden, der umuliggjøres ikke bare den åndelige levendegjørelse, men en mister det evige liv. Det er dette Jesus sikter til når han sier: ”For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det. For hva gagnar det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel? Eller hva kan et menneske gi til vederlag for sin sjel?” (Mt 16,25f).

Om du først begynner å legge merke til det i Skriften, så sammenstilles igjen og igjen den åndelige levendegjørelse og fornyelse med lidelse og ytre motgang. Det er som vi leste her: Så jeg kan få kjenne ham og kraften av hans oppstandelse – det er den åndelige levendegjørelse eller gjenfødselen og helliggjørelsen – og samfunnet med hans lidelser, det kommer i samme åndedrett. Ingen åndelig

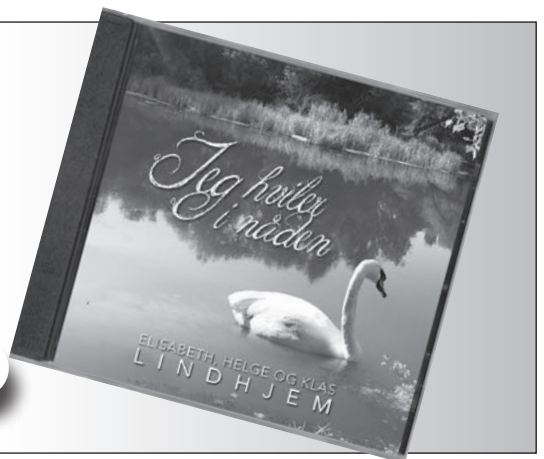
CD

”Jeg hviler i nåden!”
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

levendegjørelse uten samtidig en ytre lidelse, *”idet jeg blir gjort lik med ham i hans død”*.

En viktig side ved kristenlivet

Jeg er redd vi lever i en tid hvor vi nesten er blitt fremmede for denne siden ved kristenlivet. Den lidelse og død som Skriften taler om her er ikke noe du og jeg kan velge, noe vi kan slippe unna. Nei, så sant vi lever med Jesus, så hører det med. Men du kan unngå det ved å skikke deg lik denne verden, ved å slå av på Guds ord og slutte fred med både synden og verden. Mange søker det.

Fiender av Kristi kors?

”For som jeg så ofte har sagt dere, og nå igjen sier med tårer: Mange vandrer som fiender av Kristi kors. De ender i fortapelsen. Deres gud er buken, og de setter sin ære i sin skam. De trakter bare etter jordiske ting” (Fil 3,18-19).

De har buken, det vil si vellevnet og gode dager som sin gud, de trakter bare etter å ha det godt i denne verden. Det er tale om et fiendskap mot å ta opp Jesu kors og følge ham etter i denne verden. Dette rammer på en særlig måte herlighets-teologien, men det rammer også den tilpasningskristendom vi møter i dag, hvor en unngår alt som støter verden og hvor en viker i forhold til det i Guds ord som ikke er populært.

Gjør du det? Tilpasser du deg tidsånden, har du funnet en måte å være kristen på som kan forenes med å bli aktet og æret i denne verden, slippe unna hån og spott, motstand og forfølgelse, forsakelse og lidelse? Enda apostelen sier at alle som vil leve gudfryktig i Kristus Jesus skal bli forfulgt (2 Tim 3,12).

Eller hva når du møter alminnelig motgang i livet? Du finner ikke den ektefellen du gjerne ville ha, ikke det arbeidet du ønsker deg, du sliter med sykdom og plager, vanskelig økonomi og uforståelig motgang både på den ene og andre måten. Hvor er Gud nå? Hva er vitsen med å tro på Jesus når han ikke griper inn og hjelper meg? Slik taler fiendskapet mot korset, vårt kjød som reiser seg mot Gud slik

Israelsfolket reiste seg i bitterhet mot Gud i ørkenen. Å, om vi var døde i Egypt, om vi bare ikke hadde brutt opp! Vokt deg for bitterheten og motløsheten. Dens ånd kommer ikke fra Gud!

Falsk lære

Mye av bitterheten og motløsheten har sin rot i menneskets ønske om å gjøre seg et himmelrike her på jorden. Det var de falske profetenes lære, og den er så visst ikke fremmed i våre dager. En kristen skal ikke oppleve motgang og ha det vanskelig, sies det. Gud vil ikke at hans barn skal ha det ondt. Han vil ikke at hans barn skal oppleve sykdom eller fattigdom osv. Nei, vi skal ha liv og overflod. Sier ikke Guds ord det?

Hva sier Guds ord?

Jo, Guds ord sier det. Men husk at Guds ord da taler om vår skatt i himmelen og vårt indre åndelige liv. Og når det gjelder vårt åndelige liv er det rike løfter om at Gud er mektig til å gi oss all nåde i rikelig mål, for at vi alltid og i alle ting kan ha alt vi trenger til, og ha overflod til all god gjerning. Guds nåde i Jesus er så rik at det er gitt deg mer i Jesus enn du trenger for å komme så vidt innenfor en dag. Du skal få ha en rikelig inngang i det fullkomne Guds rike. Det er gitt deg en overflod i frelsen, slik at det av ditt liv kan renne strømmer av levende vann til andre, ditt beger kan flyte over slik at velsignelsens strømmer kan gå til de du lever i blant. Skriften lærer det. Men legg merke at det stod overflod til all god gjerning, ikke overflod av materiell velstand og helse og slikt.

Det ytre og det indre liv

”Men vi har denne skatten i leirkar, for at den rike kraften skal være av Gud og ikke fra oss selv.” (2 Kor 4, 7)

- Leirkaret er vårt skrøpelige legeme og vårt ytre liv som ikke er særlig prangende. Gud vil at det skal være slik, for at vi ikke skal ta bort oppmerksomheten fra selve skatten, frelsen i Jesus. Og for at vi ikke skal ha noe å sette

vår lit til i vårt eget, men at vi skal ha all vår frimodighet og styrke i Gud.

“På alle vis er vi trengt, men ikke stengt, rådville, men ikke rådløse, forfulgt, men ikke forlatt, slått ned, men ikke utslått. Alltid bærer vi med oss Jesu død i vårt legeme, for at også Jesu liv skal åpenbares i vårt legeme”.(2 Kor 4, 8-10)

- Denne dobbeltheten er der alltid. Vi bærer med oss Jesu død: i det ytre er det trengsel, forfølgelse, hån, spott, rådvillhet og vanskeligheter. Men samtidig er et nytt Åndens liv virksomt midt i dette, i kjærlighet, glede, fred, langmodighet, godhet, trofasthet osv.

“For ennå mens vi lever, blir vi stadig overgitt til døden for Jesu skyld, for at også Jesu liv skal åpenbares i vårt dødelige kjød. Så er da døden virksom i oss, men livet i dere. Men siden vi har den samme troens Ånd, slik det står skrevet: Jeg trodde, derfor talte jeg! – så tror også vi, og derfor taler vi. For vi vet at han som reiste opp Herren Jesus, han skal også reise oss opp med Jesus og stille oss fram sammen med dere. For alt dette skjer for deres skyld, for at nåden må bli rik og virke rikelig takksigelse fra så mange flere, til Guds ære. Derfor mister vi ikke motet. Og selv om vårt ytre menneske går til grunne, så fornyes vårt indre dag for dag. For vår trengsel er kortvarig og lett, og virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål på overmål. Vi har ikke

det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige varer en kort stund, men det usynlige er evig”. (2 Kor 4,7-18)

Er det slik i ditt liv, at samtidig som ditt liv i det ytre går til grunne, så fornyes ditt indre? Eller er det ditt ytre liv som går fram samtidig som ditt indre går til grunne? Jeg er redd det er sannheten om mange av oss, og er en av de største åndelige sykdommer i vår tid. Apostelen Paulus hadde et helt annet perspektiv:

Jesu lidelse – og vår –

“Nå gleder jeg meg over mine lidelser for dere. Det som ennå mangler i Kristus-lidelser, det utfyller jeg på mitt eget kjød, for hans legeme, som er menigheten.” (Kol 1,24)

Jesus led for oss. Det er intet sted du så tydelig ser inn i frelsen som i Jesu lidelse og sår. Der ser du Guds kjærlighets fylde. Nå har Jesus forlatt denne jord og reist opp til himmelen. Den troende menighet er hans legeme, og Jesus vil at han skal bli kjent og trodd i denne verden. Og nå er det Guds vilje at det skal skje ved at Kristi legeme også er et lidende legeme, et legeme med merker av sår og slag. Paulus visste det, og han visste at det var tilmålt ham et mål av dette. Det målet holdt han på med å utfylle.

Det skal du tenke på når du møter motgang, hån, spott, blir forbigått fordi du er en kristen,

NY CD!

**“Jesu kjærlighet”
med sang av ungdomskoret Gledesbud.**

**Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no**

**Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).**

opplever urettferdighet og urett. Da skal du tenke på at det er noe som er tilmålt deg. Slik Jesus bar din synd og urett, alt det du hadde gjort mot ham, tålmodig som et lam, og sonet det som om det var han selv som hadde gjort det, så skal du bære de andres urett og synd mot deg, tålmodig. Da vil verden møte Jesu sinn gjennom deg, den vil møte Lammet. Det er Guds vilje (jf 1Pet 2,21-24).

Hvetekornets lov

Har du lagt merke til at når Jesus taler om hvetekornet i åkeren, så taler han ikke bare om Guds ord. Men han sier ”det er den som ble sådd”. Der hvor Guds ord blir sådd i et menneskes hjerte, der såes også dette mennesket. Mennesket selv legges i jorden for å dø. For i Guds rike gjelder hvetekornets lov. Hvis ikke hvetekornet dør, blir det bare det ene kornet, men dersom det dør, så bærer det frukt.

Om du skulle lykkes i å få et godt liv i denne verden, bli æret, kanskje populær, rik og mektig – en som verden så opp til og æret, så ble du kanskje et fint polert hvetekorn, men du bar ingen frukt. Skal du bære frukt, så må du dø. Så må du gi ditt liv hen, miste det, for Jesu skyld. Det gjør den forkynner som holder fram Guds ord, selv om det ikke er populært, selv om det bare gir hån og forakt, beskyldninger og motstand. Det gjør den lege som ikke kan medvirke til abort, den lærer som ikke kan undervise i tråd med evolusjonslæren, som ikke kan hylle homofili og annen synd. En sann kristen søker ikke popularitet, ikke å gli lett gjennom denne verden, men søker å frelse det fortapte og må tale det som er nødvendig, om så ingen vil høre. Slik var det for profetene.

En sann kristen kan ikke gå på akkord med sin overbevisning i hverdagens mange valg-situasjoner, når han settes på prøve, når det koster å leve som en kristen, når det koster å vandre i Jesu fotspor, når det koster å stå fast på Guds ord.

Da legges han i jorden for å dø, da mister han sitt liv, da korsfestes han for denne verden, blir til hån, spott og latter for verden. Men det

er fra denne lidelse og død frukten springer fram. Glem ikke det!

Guds barns kår i denne verden

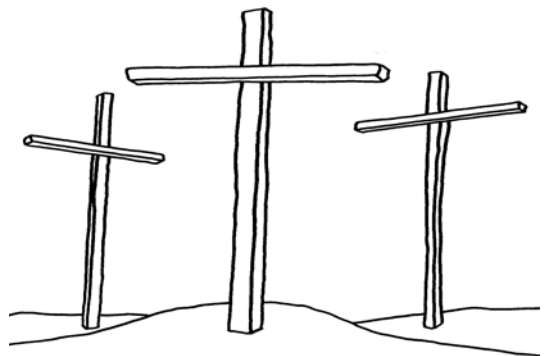
”Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, for at vi også skal herliggjøres med ham.” (Rom 8,17)

Apostelen fortsetter så å tale om de troendes trengsel og lidelser. Det er noe som hører med til det å være en kristen.

Også vi som har fått Ånden som første-grøde, dvs. som har fått Den Hellige Ånd og det nye Åndens liv som en forsmak på selve høsten, som et pant det liv vi en dag skal leve fullt ut, også vi sukker med oss selv (- over lidelsene, forgjengeligheten med sykdom og annen nød), mens vi lengter etter vårt barnekår, vårt legemes forløsning.

Vårt ytre legemes forløsning er altså noe vi lengter etter og venter på. Det skal vi ikke oppleve her i tiden, det hører med til fullendelsen. Jeg vil understreke dette, for det er så mange som lytter til røster som sier at helbredelse og utfrielse fra sykdom, fattigdom og annen elendighet er noe en kristen skal oppleve her og nå. Nei, det skjer bare unntaksvis, om det på noen måte kan være til Guds ære og menneskers gavn. Men det normale og det Gud sier hører med til hans barns kår i denne verden er tvert imot lidelser og trengsel, kors og død!

Et sikkert håp – frelsens herlighet

Barn! Vend om til Herren

AV JOHN FEDER SAMDAL

Den første påskehøytid ble holdt den gang Herren førte Israel ut fra Egypt. Herren forløste dem, frikjøpte dem fra slaveriet, og gjorde dem til sitt folk. Siden skulle det holdes påske hvert år, 2 Mos 13,8; *"til minne om det Herren gjorde for meg da jeg drog ut av Egypt."* Når påskehøytiden minnet om Herrens gjerninger i tidligere tider, så vitnet den samtidig om den forløsning som skulle komme ved Messias. Ikke til frihet fra Egypts undertrykkelse, men til forløsning fra syndens, dødens og satans herredømme. Jesus fra Nasaret, han er den Messias som skriftene vitnet om, Joh 1,46; *"Ham som Moses har skrevet om i loven, og som profetene har skrevet om, ham har vi funnet: Jesus, Josefs sønn fra Nasaret."* Med Jesus kom påskens egentlige innhold, han var påskelammet som ble slaktet til soning for våre synder. Jesus er oppfyllelsen av løftene, til avløsning fra den forbilledlige påskehøytiden i den gamle pakt.

Kong Akas var konge i Juda samtidig med Jesaja. Som konge i Juda, på Davids trone, var han ved sin kongestilling et vitne om den Messias-kongen det var gitt løfter om. Messias-kongen som skulle komme av Juda stamme og Davids ætt, han som skulle forløse sitt folk fra alle fiender og regjere i et evig rike. Men Akas trodde ikke det ord og de løfter han selv var et vitne om. Når fienden truet ville han ikke gå troens vei, han ville ikke ha Herrens hjelp, han ville ikke høre Guds ord ved Jesaja og ikke ta imot et tegn fra Herren. Like fullt kom profeten med Guds ord, og like fullt ble det gitt et troens tegn: Immanuel-tegnet, løftet om jomfruen som skulle bli med barn og føde en sønn, det var Jesus, Messias. Kong Akas forble en ugudelig og vantro konge. Han foraktet troens vei og blant de ting han foretok seg var å ødelegge gudstjenesten i tempelet. Ofringene som forkynte Guds lam som vår stedfortreder,

de ble innstilt og til erstatning ble det satt inn et fremmed alter og det ble ofret til avgudene som ikke kan hjelpe. På denne tiden ble det ikke holdt påske i tempelet i Jerusalem.

Etter kong Akas fulgte hans sønn, kong Hiskia. Han var en god konge, han gjorde det som var rett i Herrens øyne, og blant de første ting han foretok seg var å rense tempelet og innsette levitter og prester til tjeneste igjen. Når dette var gjort ble det sendt *"bud omkring til hele Israel og Juda .. om at de skulle komme til Herrens hus i Jerusalem og holde påske for Herren, Israels Gud."* (2 Krøn 30,1) Budskapet hadde hast, det ble sendt ilbud med brev fra kongen og budskapet var: *"Israels barn! Vend om til Herren"*. Det var en urolig tid med politiske allianser, krig og rykter om krig. Kun 2-3 år skulle gå før Samaria ble beleiret av Assyria og etter 3 års beleiring falt Samaria under Herrens dom. Nordriket gikk inn i historien, og Israels stammer forsvant i folkehavet, de ble kastet bort fra Guds åsyn. Men her, like før den store dommen, kom et ilbud med innbydelse til å vende om til Herren og holde påske i Jerusalem. Vende om, tilbake til det de hadde forlatt, tilbake til stedet der Gud hadde gitt løfter om å åpenbare seg til frelse. Holde påske, til minne om Herrens frelse fra Egypt – og til minne om Guds Messias som skulle komme til frelse for alle folkeslag. De hadde vendt seg bort fra Herren for mange generasjoner siden, det var for sent, folket var modnet til dom - men likevel; også nå lød ropet om omvendelse, fortsatt var det en nådens dag fra Herren, 2 Krøn 30,9; *"Herren deres Gud er nådig og barmhjertig. Han vil ikke vende sitt åsyn bort fra dere, dersom dere vender om til ham."*

Hvordan ble ilbudene tatt imot, vendte folket om? 2 Krøn 30,10: *"Ilbudene dro omkring... Men folk bare lo av dem og spottet*

dem. Det var bare noen få ... som ydmyket seg og kom til Jerusalem." I Luk 13,23 var det en som spurte Jesus: "Herre, er det få som blir frelst?" Herren svarte verken nei eller ja, han sier "Strid for å komme inn gjennom den trange dør!" Det er mange som skal søke å komme inn og ikke være i stand til det. Samtidig er det en stor skare som skal samles frelste hjemme hos Herren, Åp7,9: " - og se: En stor skare som ingen kunne telle, av alle folkeslag og stammer og tungemål." Slik ble det også i Jerusalem da Hiskia kalte folket sammen til påske; det var mange som ikke kom, mange som gikk under i dommen uten å vinne frelse. Samtidig var det noen som søkte Herren i Jerusalem, og til sammen ble de en stor skare, 2 Krøn 30,13: "...det ble en meget stor forsamling." Så holdt de påske og (2 Krøn 30,26f): "Det var stor glede i Jerusalem, for siden Israels konge Salomos, Davids sønns dager hadde det ikke hendt noe slikt i Jerusalem. Og de levittiske prestene sto opp og velsignet folket. Deres røst ble hørt, og deres bønn nådde til himmelen, hans hellige bolig."

Holder du påskehøytid? Eller er gudstjenesten i tempelet ødelagt, og det er gitt plass til fremmede alter og avgudsdyrkelse? Paulus skriver til de kristne i Korint til advarsel mot å la synden få fotfeste i hjerte og menighet, 2 Kor 6,16-18: "...hva enighet er det mellom

Guds tempel og avguder? Vi er jo den levende Guds tempel, som Gud har sagt: Jeg vil bo hos dem og ferdes iblant dem, jeg vil være deres Gud og de skal være mitt folk. Gå derfor ut fra dem og skill dere fra dem, sier Herren, og rør ikke noe urent! Da vil jeg ta imot dere. Jeg skal være deres far, og dere skal være mine sønner og døtre, sier Herren, Den Allmektige."

Herren ville ha deg til sitt tempel, "det er ei fremmed bolig, du har den selv jo kjøpt" synger vi i julesangen. Men det hender fortsatt at Herrens tempel blir urent og gudstjenesten ødelagt. Hvordan er det med ditt tempel? Trenger det igjen til renselse, til å settes i sin rette stand? "Herren deres Gud er nådig og barmhjertig. Han vil ikke vende sitt åsyn bort fra dere, dersom dere vender om til ham." Herren selv vil rens sitt tempel. Han gav seg selv til soning for synden, hos ham er syndenes forlatelse, forløsning – frihet, fra syndens skyld og fra syndens makt.

Skal du holde påske? Skal du minnes "han som ble gitt for våre overtredelser og oppreist til vår rettferdiggjørelse." (Rom 4,25) Minnes ham – og regne med ham, regne med det han er i ditt sted, regne med det du eier i ham. Han hører fortsatt den røst som roper til ham, og han vil fortsatt velsigne. Kongens budskap lyder fortsatt i dag, "Barn! Vend om til Herren".

Frihet fra loven

AV CARL OLOF ROSENIUS

"Til frihet har Kristus frigjort oss" (Gal 5,1). Frukten av syndenes forlatelse er frihet fra loven. Står vi i nåden, så eier vi hele tiden syndenes forlatelse. Og dermed er vi hele tiden fri fra lovens dom. Dette er vår fullkomne frihet fra loven.

Til frihet for loven hører også det at jeg i min samvittighet er gjort fri fra lovens trelldomsåk. Men denne frihet er en fullkommen frihet.

Denne frihet er nemlig avhengig av min tro, og min tro er aldri fullkommen.

I Guds hjerte rår det en evig nåde. Han er fullt ut tilfredsstillet ved det frelsesverk som Sønnen har fullført. I mitt hjerte derimot skifter det stadig. Der er det en stadig kamp mellom lys og mørke, mellom tro og vantro.

I himmelen er lovsangen evig. Uten avbrudd lyder lovsangen til Lammet som kjøpte oss til

Gud. Men her på jorden er de lyse stunder med fryd og lovsang bare kortvarig.

I Guds store bok er min regning for evig og alltid kvittert og oppgjort. Men i min lille kontrabok, samvittigheten, er det bare sjeldne stunder at det ikke er rester av gjeld som plager meg. Vi har nemlig en fiende her, som stadig prøver å føre inn ny og gammel gjeld, bare for å gjøre oss urolige, og få oss til å tvile på nåden.

Men Gud være takk. Nådepakten Gud har sluttet med oss i Kristus står fast. Han tilregner oss ikke vår synd, for den er tilregnet Ham. Selv om vi kjenner oss dømt av lovens ord, så dømmer ikke Gud.

Vi er fri i Kristus Jesus.

(Fra "Kristus – vår rettferdighet". 10. dag

Ordet om korset – dårskap eller Guds kraft?

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Da min familie og jeg kom til Taiwan i 1975, bodde vi de to første årene i byen Hsinchu. Jeg beynte på universitetet for å lære kinesisk kultur og språk. Siden vi bodde noen km fra universitetet, syklet jeg dit hver dag.

Det var varmt og fuktig luft slik at det var slitsomt for en fra Norge å sykle i den myldrende trafikken med busser, biler, motorsykler og trøsykler.

Hver dag så jeg de røde lysene fra fedre- og avgudsaltrene og forsto med en gang at her bodde mennesker som ofret til forfedrene og avgudene.

Men en dag så jeg en ung jente som smilte så fint. Med ett så jeg hun bar et kors om halsen. Hun var et vitnesbyrd om en jente som var kristen, Hun var en som Jesus hadde fridd ut av mørkets makt og satt over i "sin elskede Sønnns rike." (Kol 1,13)

Jeg ble glad og oppmuntret av denne hendingen, og det ble klart for meg at det nytter å drive misjon, å forkynne evangeliet, Ordet om korset.

Korset peker oppover til Gud. Det er en åpen adgang til Gud ved mellommannen, Jesus

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2021-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og nr 6/2020!

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Kristus, vårt eneste håp. På Golgata tok Jesus all verdens synd på seg. Han døde en stedfortredende død for hele menneskeheten. Jesus, sann Gud fra evighet av og sant menneske sto opp igjen den 3. dag, før 40 dager senere opp til himmelen hvor han sitter ved Guds høyre hånd og ber for oss.

Korset peker også utover til alle mennesker. Vår oppgave er å forkynne Ordet om korset for alle mennesker i hele verden. For som Guds ord sier: *"Og det er ikke frelse i noen annen. For det finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved."* (Apg 3,12).

Mange mennesker søker andre forløsningsveger gjennom hele livet. De søker ved bønn, gjerninger og offer å tilfredstille guden eller gudene sine, men dessverre så søker de på feil sted. Andre blir grepet og fanget av gudløse ideologier som forfører dem og fengsler dem, til en evig fortapelse. Men Guds enbårne Sønn forkaster de, og Ordet om korset blir en dårskap for dem. Å hevde at en jøde som ble korsfestet som en alvorlig forbryter for ca 2000 år siden, kan ikke være noen virkelig gud. Det er meningsløst. Det er en dårskap, mot all sunn fornuft, noe hinsides all logikk for mange mennesker.

Jesus ble hengt på et tre, et tegn for jødene at han var forbannet bort fra Gud. (5 Mos 21,23;

Gal 3,13) Ja, han ble en forbannelse, men ikke på grunn av seg selv, men for hele menneskehetens synd og skyld. Guds ord sier i Jes 53,10: *"Det behaget Herren å knuse ham. Han slo ham med sykdom. Når du gjør hans sjel til et skyldoffer, skulle han se etterkommere og leve lenge, og Herrens vilje skulle ha fremgang ved hans hånd."*

I 2 Kor 5,21 leser vi: *"Ham som ikke visste av synd, har han gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud."*

Det er ufattelig stort å tenke på at Gud elsket menneskene så høgt at han sendte sin enbårne Sønn til jord for å frelse enhver. Jesus som var ren og rettferdig, uten synd, ble gjort til synd for alle mennesker og sonet all verdens synd og straff. Nå innbyr han hver enkelt til samfunn med seg. Enhver som tar imot Ordet om korset, blir frelst og får evig liv. (Joh 3,36)

Guds ord sier at evangeliet er en *"Guds kraft til frelse for hver den som tror, både for jøde først og så for greker."* (Rom 1,16) Mottakelsen av evangeliet fører til at en blir rettferdiggjort av Gud og samtidig til at en blir født på ny, og blir et nytt menneske som ønsker å leve i samfunnet med Jesus og etterleve hans bud.

Derfor kan vi utbryte sammen med apostelen Peter som sier i 1 Pet 1,3-5: *"Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, som etter sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved*

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

Jesu Kristi oppstandelse fra de døde til en arv som er uforgjengelig og uflekket og uvisnelig, og som er gjemt for dere i himlene - dere som ved Guds makt blir holdt oppe ved tro, til den frelse som er ferdig til å bli åpenbart i den siste tid.”

Det er stort og ufattelig å tenke på den arv som Guds barn har i vente, den er uforgjengelig, den forgår aldri. Heller ikke blir den tilsmusset av synd og urenheter. Den er heller ikke som blomsten og graset som visner. Nei, den er uvisnelig.

Det er også godt å vite at Guds makt og kraft holder oss oppe ved troen hva enn vi møter av farer, trengsler eller fristelser her på jorda, inntil

frelsen skal bli åpenbart for oss. Når den tid kommer, skal vi se ham slik som han er og prise ham, Lammet til evig tid.

Derfor er det trist og vemodig å tenke på at Ordet om korset er til anstøt og en dårskap for mange. Ved dommen på Herrens dag blir de fordømt og går fortapt uten håp om frelse og evig liv. Men for Guds barn som lever i evangeliet, blir det en kraft som fører til en evig frelse i Guds himmel, hvor sorg, pine og død ikke eksisterer lenger.

Gud være takk i all evighet!

En soning for verdens synd! 1 Joh 2,2

AV LUDVIG HOFACKER

Se det Guds lam, som bærer verdens synd. Verdens! Hvor alminnelig, hvor vidt omfattende! Altså ikke bare sine landsmenns synd, ikke bare Guds folks synd, ikke bare dette eller hint fromme menneskes synd, ikke bare sine utmerkede tjeneres synd, - å nei, verdens synd har Han tatt bort. Altså er alle menneskers sjeler ervervet, vunnet, forløste og forsonet – hele verdens folkeslags synd, de sorte, de brune, de hvite menneskers synd har vår frelser båret. Sjæl, bedrøvede sjæl! Det er frydefulle ord, det er et gledens budskap, at verdens synd ble tatt bort. Så angår det altså også deg, også meg – også jeg er regnet med, også på min arme syndige sjæl har den trofaste frelser tenkt, da Han tiltrådte sin tunge gang til Getsemane og Golgata. Er det mulig, også

på meg? Ja, slik er det! Johannes bevitner det, apostlene roper det ut: ”Denne er en soning for verdens synd.” Det sier de trøstige. Det er en alminnelig forbarmelse, en alminnelig nåde, som følgelig også kommer meg til gode, fritt og fullstendig. Det er noe å tilbe for, det er noe å takke for, det er en gjenstand for uoppørlig lov og pris. Nå behøver ingen synd å fortvile mer – den som fortviler, han nedsetter Guds ære – den som angret sin synd, han være hvem han vil, han skal komme til ære – dersom Hans synd enn var som purpuren, så skal de bli hvite som snøen – om de enn var som skarlagens farge, så skal de likevel bli som den hvite ull i lammets blod.

O gled deg, gled deg, hjerte! Du skal din frelser se,
som ved sin død og smerte deg åpnet himlene –
Du der med takk skal trede din venn så ganske nær
og skue Ham med glede, som Han i sannhet er.

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Edin Holme (1865-1927)

Norsk forfatter og forkynner.

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Fritidsforkynner.

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966 -70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Johannes Barstad (1857-1931)

Prest, salmedikter og redaktør.

John Peder Samdal

Født: 20.12.1977 i Stavanger. Kristendom grunnfag ved Menighets-fakultetet 2000. Sivilingeniør vann- og miljøteknikk ved NTNU 2003. Arbeidet som sivilingeniør innen vann- og avløpsteknikk i offentlig og privat sektor siden 2004, fra 2018 i COWI AS. Frivillig forkynner. Fra høsten 2020 ansatt som timelærer ved Bibelskolen på Fossnes.

Kjell Dahlene

Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/ rektor ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå fritidsforkynner.

Ludvig Hofacker (1798-1828)

Tysk predikant

Paul Gerhard (1607-1676)

Tysk prest og salmedikter

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fossnes fra 1992.

Reidar Eriksen (1922-2015)

Diakon, misjonær, lærer og rektor. Sekretær i Stiftelsen På Bibelens Grunn 1992-1996

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	14. mars	11.00	Eivind Gjerde
Tirsdag	16. mars	19.00	Jon Olav Østhus. Ordet og Israel
Søndag	21. mars	11.00	Steinar Handeland
Palmes.	28. mars	11.00	Eivind Gjerde
Langfred	02. april	11.00	Erik Nordbø
1. påsked	04. april	11.00	Olav Hermod Kydland
Onsdag	07. april	19.30	Bibelgruppe
Søndag	11. april	11.00	Andreas Årikstad
Søndag	18. april	11.00	Oddvar Dahl
Søndag	25. april	11.00	Erik Nordbø
Tirsdag	27. april	19.00	Roy Throndsen. Ordet og Israel
Søndag	02. mai	11.00	Tor Andre Haddeland
Mandag	03. mai	19.00	Sten Sørensen. Ordet og Israel
Onsdag	05. mai	19.30	Bibelgruppe

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

Ny CD med sang av ungdomskoret Gledesbud fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til de ulike priser på bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Ditt kors, o Krist, ble verdens sol,
dets lys ei grenser kjenner,
ditt kors, o Krist, ble ærens stol,
der livets luer brenner.

På korset åpner du din favn
for hver forvillet synder.
Fra korset, i din Faders navn,
du verden fred forkynner.

Fra korsets tre din kjærlighet
hver ensom sjel bestråler.
Dens guddomskraft vel ingen vet,
dens dybde ingen måler.

Og frøs enn alle hjerter til,
ble lukket alle hender,
din kjærlighet dog varm og mild
mot hele verden brenner.

La slukkes alle lys på jord,
la stenges alle veie!
Den som har funnet korsets spor,
har evig nok i eie.